

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal takke hr. Ole Vig Jensen for bemærkningen, for så fik vi jo afklaret et par ting. Det er helt i orden.

Må jeg have lov at sige til hr. Poulsen, som stadig væk ikke har læst forslaget: det er muligt at gå ud og hente forslaget i sidegangen og lægge det foran sig og læse det. Jeg kan se, at hr. Poulsen holder det op i luften. Det er der altså, så det må være andre ting, der er galt.

Der er ikke tale om, at vi pålægger den offentlige sektor en hel masse udgifter ved det her. Det, hr. Poulsen er fortaler for heroppe, er, at de unge skal blive ved med at gå på bistandshjælp, og hvad de ellers kan gå på, i stedet for at de kan få en praktikplads. I den tid de går på bistandshjælp, er det statsudgifter, altså skatte kroner, de skal have. Det er det ikke, hvis de efter vores forslag får en uddannelsesplads. Det er arbejdsgiverne, der skal betale til det, så det bliver det modsatte af, hvad hr. Poulsen står og holder brandtaler om heroppefra. Jeg håber, at det går op for hr. Poulsen på et eller andet tidspunkt.

Jeg skal i øvrigt ikke gå ind på et andet forslag, vi senere har til behandling, som hr. Poulsen nævnte; det kan vi jo vende tilbage til. Jeg mener nok, at der er nogle, der er vanskeligere stillet med hensyn til lomme penge end dem, hr. Poulsen går ud og taler så varmt for.

Fru Elisabeth Bruun Olesen fra VS rejser et problem, som det er muligt at vi skal se nærmere på, i alt fald tale med hinanden om, for det er klart, at det ikke fra SFs side er meningen, at vi skal svække noget som helst, der kan forbedre forholdene for lærlinge, hvad enten det er i EFG-ordningen eller ikke, så det må vi kigge nærmere på. Jeg mener ikke, at det kommer til at gå, som fru Elisabeth Bruun Olesen er bange for, men lad os tale sammen om det under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg forstår, at undervisningsministeren blev indigneret over vores udfald mod regeringen. Jeg synes egentlig, at undervisningsministeren skal være opmærksom på, at der er en række unge, der er indignerede over

den situation, de er i. Det er de mange unge, som pisker rundt for at skaffe sig en praktikplads, og som oplever, at regeringen skærer ned f.eks. på arbejdsformidlingskontorerne og deres støttevirksomhed for at skaffe praktikpladser.

Der er også en række unge, som bliver indignerede over, at de skal staves sammen i klasselokaler og modtage undervisning og opleve, at deres kammerater, som ikke er så hurtige til at opfatte tingene, skrider ud og ikke kan følge med, fordi der ikke er de tilstrækkelige lærerkræfter.

Det er disse realiteter, der ligger bag vores kritik af, at regeringens kamp mod ungdomsarbejdsløsheden er som Don Quijotes kamp mod vejrmøllerne.

Så er der også realiteterne i, at der kommer flere pladser. Der står jo, som fru Elisabeth Bruun Olesen nævnte det, at f.eks. banker og sparekasser var medregnet i programmet, men hvor mange elever har banker og sparekasser egentlig taget, og hvor mange gange har regeringen bedt banker og sparekasser om at tage EFG-elever ind? Mig bekendt er der ikke kommet én eneste EFG-elev ind i banker og sparekasser, og jeg ved ikke, om regeringen har presset på.

Endelig er der det, at hver gang regeringen kommer med et forslag om nye initiativer, så står der med småt et eller andet sted, at forslaget er betinget af, at der ikke er omkostninger forbundet med det, at det skal holdes inden for de givne rammer. Det er faktisk at sige, at der ikke er nogen realiteter i det.

(Kort bemærkning).

Poulsen (FP):

Jeg begynder da at blive alvorligt bange for, at det er fru Lilli Gyldenkilde, der ikke har læst sine egne forslag. Selv om jeg kun har gået syv år i skole, kan jeg rent faktisk godt læse.

Når jeg læser 1), 2), a), b) og 3), de forskellige forslag, ser jeg, at de skal have løn i basisåret og under skoleophold og det hele, og det skal betales af arbejdsgiverne. Arbejdsgiverne skal have det refunderet af Arbejdsgivernes Elevrefusion. Jeg sagde i mit første indlæg, at det kun kunne tages ét sted fra, og det var fra varens pris, man fordyrer danske varer; man stiller danske varer dår-